

DEJVICKÁ ZÁHADY

ÁĎEtrtek, 11 Á™Á-jen 2018

Blí-Á¾- se DuÁ;íÁ•ky. To je Á•as, kdy jdu upravit hrob v BubenÁ•i, alespoÁ• tak, Á¾e ostÁ™Á-hÁ;im rozrostlÁ½ bÁ™eÁ•Á¾ar touto dobou uÁ¾ chodÁ- brankou dÁ-vat na ulici. Pak uÁ¾ jenom pÁ™ed VÁjnoci. TentokrÁ;t jsem si Á™ekla, Á¾e se probÁh DejvicÁ-ch, od trhu na KulaÁ¾Á;ku aÁ¾ dolÁ- k PodbabÁ. Na prvnÁ- zÁ;hadu jsem narazila hned nahoÁ™e, vlastnÁ- umÁ›leĎ objekt, prÁ½ s pÁ™idanou hodnotou posezenÁ-, sÁ;im o sobÁ› nijak zÁ;hadnÁ½ nenÁ-. RudÁ½ sud, se stejnÁ› zbarvenÁ½m skÁ;íkáčÁ-m prknem, znÁ;í kaÁ¾dÁ½.

ZÁ;hadou je pouze to, jak vedenÁ- Prahy 6 jednomyslnÁ› mohlo rozhodnout, Á¾e dÁ;í za tento absurdnÁ- objekt, laviÁ•ku Ferdinanda VaÁ•ka z Havlovy Audience 850.000 KÁ•, za usazenÁ- laviÁ•ky 350.000 KÁ• a dalÁ;íÁ-ch 150.000 KÁ• za opravu, kdyÁ¾ se po nÁ- projeli skejÁ¾Á;ci. A jdeme dÁ;í, dolÁ- ulicÁ- JugoslÁ;vskÁ½ch partyzÁ;nÁ- k VltavÁ›. Vpravo na nÁ;imÁ›stÁ- InterbrigÁ;dy má;íme dalÁ;íÁ- zÁ;hadu, rÁ-Á¾ovou sochu Ivana StÁ›panoviÁ•e KonÁ›va. ProÁ• rÁ-Á¾ovou nevÁ-m, asi nÁ›kdo chtÁ›l napodobit Davida ÁĎernÁĎho s jeho rÁ-Á¾ovÁ½m tankem. OtÁ;zkou ale je, jestli to byl nÁ;íÁ; osvoboditel ve 45. roce, nebo okupant v 68. Abychom v tom má›li jasno, tak se nakonec v DejvicÁ-ch shodli, Á¾e sochu tedy nesvrhnou, ani nebude umÁ-stÁ›na na pÁ-dÁ› velvyslanectvÁ- RuskÁĎ federace, ale dostane umravÁ›ujÁ-cÁ- tabulku v tomto znÁ›nÁ:-

MarÁ;íÁ;í Ivan

StÁ›panoviÁ• KonÁ›v velel 1. ukrajinskÁĎmu frontu, jehoÁ¾ jednotky se zÁ•astnily zÁ;ívrÁ•eÁ•nÁĎho Á•otoku na BerlÁ-n a osvobodily severnÁ-, stÁ™ednÁ- a vÁ½chodnÁ- ÁĎechy a jako prvnÁ- vstoupily 9.kvÁ›tna 1945 do Prahy. Na podzim 1956 Á™Á-díl potlaÁ•enÁ- MaÁ•arskÁĎho povstÁ;nÁ- sovÁ›tskou armÁ;ídou a jako velitel Skupiny sovÁ›tskÁ½ch vojsk v BerlÁ-nÁ› se v roce 1961 podÁ-lel na Á™eÁ;enÁ- tzv. druhÁĎ berlÁ-nskÁĎ krize vÁ½stavbou BerlÁ-nskÁĎ zdi. V lÁĎtÁ› 1968 osobnÁ› zÁ;íitÁ-til zpravodajskÁ½ prÁ-zkum pÁ™ed vpÁ;ídem vojsk VarÁ;avskÁĎ smlouvy do ÁĎeskoslovenska.â€œ

A má;íme tu v poÁ™adÁ- tÁ™etÁ- zÁ;hadu: vedle tramvajovÁĎho kolejíÁ;itÁ› na zÁ;íbradlÁ- visÁ- rezavÁ;í pÁ;nviÁ•ka s datem 27. 5. 2015. ProÁ•, nikdo nevÁ-dÁ›l.

Pak se vedle v trÁ;ívnÁ-ku objevila deska, opÁ›t symbol pÁ;nviÁ•ky a verÁ;íje:

â€žNa banju kdyÁ¾ praskne struna, se Á•tyÁ™mi ti mohu zahrÁ;ít, a aÁ¾ z mapy zmizÁ- sever, zbude vÁ½chod, jih i zÁ;ípad, kdyÁ¾ by zÁ-tra slunce zhaslo, noc by k Á¾itÁ- postaÁ•ila, nikdo by tÁ› nenahradil, kdyby tramvaj nebrzdila.â€œ

Jedna verze tvrdÁ-, Á¾e Á;ílo o srÁ;íÁ¾ku tramvaje se Á¾enou, kterÁ;í jela na kole pÁ™es koleje a má›la nasazenÁ;í sluchÁ;ítko. PÁ;nviÁ•ka tam prÁ½ je proto, Á¾e kuchaÁ™ z vedlejÁ;í- restaurace, prÁ½ leknutÁ-m pÁ;nviÁ•ku upustil. Podle jinÁĎ verze pÁ;nviÁ•ku kuchaÁ™ po cyklistce Á;írce hodil, aby jÁ- na jedoucÁ- tramvaj upozornil. Nakonec se vysvÁ›tlenÁ- najde ve vedlejÁ;í- ZavadilovÁ› ulici.

Na plotÁ› dÁ›tskÁĎho hÁ™iÁ;itÁ› je umÁ-stÁ›no torzo kola, dotvoÁ™enÁĎho do podoby liÁ;íky. I kolo, kterÁĎ se zÁ•astnilo stÁ™etu s tramvaji má;í svÁ›j pomnÁ-Á•ek s tabulkou:

â€žTeÁ• uÁ¾ jen zatoÁ•it doleva okolo marÁ;íÁ;íla KonÁ›va. PoslednÁ- slova stateÁ•nÁĎho stroje, kterÁ½ vÁ•asnou katapultacÁ- a

vlastně- destrukčně- zachráněnil pilotku páté smrti- pod koly tramvaje. €

Co se tedy stalo doopravdy? K události došlo 27. května 2015. Ářka jela po pátémechodu na kole, i když se to nemějí. Sluchátka ale neměla. Auto ji pustilo, tramvaj za autem pátěhláďla. Tramvaj to neubrdila a odhodila Ářku hezky daleko. Pátěvnička mějí symbolizovat její- rozlámánu pátěnev. Holka pátěešila, ale na zátvodně- báháně- to už neně-.

A mějíme tu posledně- zátěhadu na nětěstě- Nikoly Tesla.

Tady měíte stejně jako jějí se dohadovat, co objekt pátěedstavuje. Ne, neně- to zátěcěně horkovzdušně balon, se kterěm spadnul Á vejek, jak jsem se domněvala! DEERES